

Tradició matriarcal

Un relat de: [Toni Arencón Arias](#)

—*Prudence, beacoup de Prudence* —em va advertir la besàvia Celine el dia que vaig complir dotze anys i les dones de la família em van iniciar en els costums que havien conservat durant segles, com ara anteposar el llinatge matern al patern, per perpetuar la nissaga Sitnam.

Recordo el seu somriure i el meravellós sabor del guisat provençal que em va oferir a tastar, directament de la cassola. *Xup-xup... xup-xup...*

—Escalfar oli d'oliva en una paella i daurar els trossos de carn. Passar-los a una cassola, afegir tomàquets picats, pastanaga ratllada, rodanxes de cebes, vi negre, herbes de Provença, llavors d'anís, sal i pebre. I cuinar a foc lent fins que la carn estigui tendra i la salsa s'hagi espessit —em va explicar—. I prudència, molta prudència —va repetir.

Prudència, sí. I jo he seguit el seu consell. A l'escola, a la universitat, a la feina... He procurat no destacar mai, sempre en un lloc discret per passar desapercebuda, tot procurant no ser una alumna avantatjada, esforçant-me per esquivar els conflictes, evitant sobresortir, moderant-me amb les paraules... Fins i tot en l'amor he estat prudent. I crec que el meu home m'adora precisament per això.

Nogensmenys, després de casada, quan he tingut la imperiosa necessitat de fer-li algun "salt", també he procurat exercir la prudència. Un desplaçament breu a la capital, sempre per motius justificats de feina; una discoteca bulliciosa; una mirada insinuant; un jove atractiu que no dubta a separar-se del seu grup d'amics per intentar lligar amb mi; un nom fals; l'habitació d'un motel, pagada amb diners en efectiu... Prudència.

I avui sóc jo, estimades filles, qui us trasllada les paraules de la besàvia Celine Sitnam i de l'àvia Giselle Sitnam i de la mare Loraine Sitnam. Prudència, molta prudència. El plaer de gaudir d'un guisat de carn masculina està perseguit per la llei... per molt que l'antropofàgia sigui una de les tradicions seculars d'una dona-mantis.